

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til tronfølgelov.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2624).

Der var til denne behandling stillet følgende ændringsforslag:

Af statsministeren:

Til § 5.

I 2. linie ændres „rigsdagens“ til: „folketingets“.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Statsministeren (Erik Eriksen): Jeg skal under henvisning til resultatet af afstemningen her i fredags om den fremtidige betegnelse for den folkevalgte forsamlings tillade mig at anbefale de ærede medlemmer at stemme for det ændringsforslag, jeg har stillet til tronfølgeforslaget, hvorefter ordet „rigsdagens“ i § 5 ændres til: „folketingets“.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget

vedtoges enstemmigt med 132 stemmer. 7 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Forslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til forsvarsministeren af Victor Gram m. fl. („Vil forsvarsministeren give tinget en redegørelse for fremgangsmåden ved den delvise gennemførelse af 18 måneders tjenestetid for hærens værnepligtige samt for de i forbindelse hermed opståede vanskeligheder?“).

Ordføreren for forespørgerne (Hans Hedtoft): Baggrunden og motiveringen for vor

forespørgsel til den højtærede forsvarsminister er jo tilstrækkelig kendt både af tinget og af offentligheden. Når jeg alligevel nu ønsker at motivere den, skyldes det særlig to forhold. Det ene er det let gennemskuelige forsøg, kommunisterne nu gør på rent partiagitatorisk at udnytte de beklagelige soldaterdemonstrationer, det er kommet til. Det andet er den tale, som den højtærede forsvarsminister har holdt i Høng, en tale, vi fra socialdemokratiets side af mange grunde ikke kan og ikke vil lade stå uimodsagt.

Om den kommunistiske agitation og hele det grundlag, den føres på, vil jeg gerne sige følgende. Det er klart, at en hær er ingen diskussionsklub. Skal den tjene sit formål, må disciplin og given ordre respekteres af alle. Uanset om noget medlem af værnene, det være sig befalingsmænd eller menige, i en given situation med rette eller med urette føler sig brøsthølden over eller fortrædiget af trufne dispositioner eller givne ordrer, må givne ordrer respekteres og trufne dispositioner efterleves. Selvtægt og lydighedsnægtelse er ikke alene juridisk strafbart, men ud fra et nationalt synspunkt også forkasteligt. Uanset om en forsvarsminister måtte have gjort sig skyldig i fejlgreb, tilkommer det hverken værnepligtige eller befalingsmænd at iværksætte demonstrationer mod ministerens bestemmelser. Findes der direkte provokationer indenfor værnene, som bevidst arbejder på at skabe disciplinbrud og kaos, så må der skrives håndfast ind, og de skyldige må straffes. Socialdemokratiet har fra denne talerstol forlangt håndfast indskriden mod befalingsmænd, der misbrugte deres lederstilling og ikke kendte deres ansvar overfor de menige soldater. Vi ønsker samme indstilling overfor de menige, der bevidst overtræder de grundsætninger, som må gælde i ethvert militært værn. Alle disse ting skal stå helt klart.

Det andet forhold, der nødvendiggør, at jeg motiverer vor forespørgsel, er som sagt den tale, som den højtærede forsvarsminister holdt i Høng umiddelbart efter vor forespørgsels fremsættelse, og som ministeren lod publicere landet over. For det første indeholdt denne tale efter min mening en yderst mangelfuld redegørelse for forhistorie og baggrund for beslutningen om 18 måneders tjenestetid og regeringens uovervejede plan om forøgelse af det danske